

Endelig skal jeg endnu tillade mig den Bemærkning, at der er en Paragraph, som ikke vil findes optagen paa denne Finantslov, naagtet den findes paa de tidligere, nemlig den, der handler om Approbationen af det vestindiske Colonialbudget; om denne Sag vil der imidlertid blive forelagt Rigsdagen et særligt Lovforslag.

Formanden: Exemplarer af det forelagte Lovforslag, ville blive omdeelte til de Herrer Medlemmer.

Vi gaar derpaa til det næste Numer paa Dagsordenen, hvorefter Justitsministeren forelægger forskjellige Lovudkast. Den høitærede Minister har Ordet.

Justitsministeren: Ifølge Hs. Majestæts allerhøieste Befaling, skal jeg forelægge Udcast til Lov om Gjennemførelsen af Offentlighed og Mundtlighed i Straffeploien samt Indførelse af Rævninger i Misgjerningsfager og i Sager, der reise sig af politiske Lovovertrædelser. Af de Bemærkninger, der indlede Motiverne til Lovforslaget, vil det høitærede Thing see, paa hvilken Maade Ministeriet har bestræbt sig for at tilveiebringe en tilfredsstillende Opfyldelse af Bestemmelserne i Grundlovens §§ 76 og 79. De Bidrag til Spørgsmaalets Løsning, af hvilke man var kommen i Besiddelse, erholdt en værdifuld Tilvægt i de Forhandlinger, som fandt Sted her i Thinget, og de Folkethingsudvalgsbetænkninger, som bleve afgivne i Anledning af de 3 Lovforslag, som i forrige Session bleve indbragte angaaende Gjennemførelsen af Grundlovens § 79. Det er overflødig at sige, at det Stof, som indeholdtes i Forhandlingerne og Udvalgsbetænkningerne, er blevet gjort til Gjenstand for den omhyggeligste Overveelse, og det er mig i høi Grad kjær at kunne ud-

tale, at jeg i mange og væsentlige Henseender har kunnet tiltræde de Anstuelser, der her ere blevne gjorte gjælden. Saa udførlige som Motiverne til Lovudkastet ere blevne affattede, er det ikke mange Bemærkninger, jeg har at tilføie; men jeg skal blot tillade mig at frembrage et Par enkelte Hovedpunkter. Ministeriet har med Folkethingsudvalget kunnet være fuldkommen enig i, at det ikke vilde være ønskeligt at gennemføre en Omordning af Straffeploien uden tillige, saavidt det paa nogen Maade er gjørligt, at fritage Dommerne for de Forretninger, de have i Forvaltningens Tjeneste og navnlig at gjøre det, forsaavidt der bliver Spørgsmaal om Politiforvaltningen. Efter de Grundsetninger, hvorpaa de to Grundlovsparagraver, jeg har nævnt, hvile, og det Diemed, hvortil de sigte, har det været mig klart, at de staae i en saadan uadskillig nøie Forbindelse med hinanden, at man ikke vilde fyldestgjøre den Tanke, som Grundloven har forbundet med disse 2 Paragrapher, at man ikke vilde handle i Grundlovens And, naar man gennemførte § 79, uden tillige at tage Hensyn til den i § 76 indeholdte Bestemmelse, om, at Forvaltning og Retsploie skulle adskilles fra hinanden. Men selv om man ikke deelte denne Anstuelse, selv om man troede at kunne holde sig til Grundlovens Ord, saaledes at man veri saae en Hjemmel for særskilt Gjennemførelse af § 79, saa vilde der ganske vist under Reformens Gjennemførelse og under hele dens Udvikling indtræde Forhold, som vilde medføre i høi Grad skadelige Følger for den hele Reform, naar man ikke, saavidt muligt, paa samme Tid stræbte hen til at saae Afskillelsen i § 76 bragt istand. Men enten man nu tænker paa en Reform i større eller mindre Udstrækning med Hensyn til Strafferetsploien, saa staaer det dog fast, at man maa bort fra den hidtilværende inquisitoriske Fremgangsmaade og naae hen til en Anklage-Rettergang.